

подплата незнаніе-то на дѣте-то, а благодать-та божіа, коа-то са отгорѣ като милость раздава не споредъ заслѣжваніа-та но споредъ нашѣ-тѣ вѣрѣ и любовь-тѣ христовѣ кзмз человекѣ-тѣ, пріемва сѣкій вѣкз ѿ пріемва, защото сички-тѣ хора не са се равно достойни за неѣ, и на сички-тѣ не трѣба равно спасеніе.

Понеже са кръстници-тѣ, кои-то са нѣкоги избирани да побъчатъ новы-тѣ христіанѣ и да ги пазѣтъ отъ зло дръжестко съ идолопоклонни-цы-тѣ, длжни сега не само да побъчатъ на исти-ни-тѣ на света-та вѣра оногава, когото поемнатъ отъ водѣ-тѣ, ами заради младость-тѣ мѣ и да са отричатъ и да са завѣщаватъ, — то помисли, какъ трѣба да внимаваме, кога земаме на себе така-вѣ светѣ работѣ и съ каквѣ вѣрѣ трѣба сами да стоимъ, а не да ны замѣни дръгій при тѣзи тайнѣ, коа-то ни задава толкѣ отговоръ. Наистина кръстникъ-а е, кой-то познава сичкѣ-тѣ важ-ность на работѣ-та си, дѣховный отецъ на кѣмче-то; и сродство-то споредъ тайнѣ-тѣ, въ кое-то влѣз-ва предъ лице-то христово, толкова е свато, кол-кото сродство-то споредъ крзвъ-тѣ, и преминѣва и на рожденны-тѣ мѣ дѣца, кои-то ставатъ бра-тіа на дѣховный-а сынъ.

Свещенникъ-а, като бы пріималъ идолопоклон-ника въ оглашени-тѣ, тѣра го срецо истокъ на църковны-тѣ врата облеченъ само съ ризѣ, и мѣ отпаса поасъ-а, съ кое-то показва, че отъ това време са развързва неговѣ-тѣ съсъ скѣтъ-а свърз-